



# สมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

The Royal Photographic Society of Thailand under the Royal Patronage of H.M. The King

|  |  |
|--|--|
| สมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ > <a href="#">RPST-Digital</a><br>School > <a href="#">Digital ClassRoom</a><br>แอบดูมือโปรา (ตอนที่ 2)                               | User Name <input type="text"/> <input checked="" type="checkbox"/> Remember Me?<br>Password <input type="password"/> <input type="button" value="Log in"/> |
| <a href="#">Register</a> <a href="#">FAQ</a> <a href="#">กระทู้เก่า</a> <a href="#">Members List</a> <a href="#">Calendar</a> <a href="#">Today's Posts</a> <a href="#">Search</a> |  |



คุณดาวนโหลดแล้วรียัง



Page 1 of 4   1   2   3   4   >

Thread Tools   Search this Thread

11-11-2004, 07:19

#1

[go\\_med](#)  
Senior Member

Join Date: Sep 2004  
Location: กรุงเทพฯ  
Posts: 789

แอบดูมือโปรา (ตอนที่ 2)

ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณ

พี่หมอ lexusman, Mr.Kim (Wondering)

คุณ RBJ สาวสวย , ป้ามิชซี่, เจ้ KQ,

ที่มีส่วนช่วยเหลือในการต้อนรับแขกต่างบ้านต่างเมืองมา ณ โอกาสนี้

โดยเฉพาะขอขอบพระคุณเป็นพิเศษ  
สำหรับพี่หมอ lexusman ที่คอยให้คำปรึกษา  
และให้การช่วยเหลือมาตลอด นะครับ



11-11-2004, 07:28

#2

[go\\_med](#)  
Senior Member

Join Date: Sep 2004  
Location: กรุงเทพฯ  
Posts: 789



กระทู้นี้ภาพขาวดำจะเยอะหน่อยนะครับ

ภาพสีดูที่พันธ์ทิพย์ห้องแกลเลอรี่ครับ

<http://www.pantip.com/cafe/gallery/...3/G3116683.html>

สวัสดีครับพี่น้องๆ  
 ก็สืบเนื่องจากกระทู้ก่อนหน้านี้ที่ผม  
 ได้กล่าวถึงช่างภาพมืออาชีพจากอังกฤษ  
 ที่ผมได้มีโอกาสไปจับมือและแอบดูเทคนิคและมุมมอง  
 ซึ่งผมเอง ก็มารู้ เอาที่หลังว่า...  
 คุณจอห์น ฟรีแมน "John Freeman"  
<http://www.johnfreeman-photographer.com>  
 เป็นช่างภาพชาวอังกฤษที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับ  
 ในวงการถ่ายภาพของอังกฤษ

*Last edited by go\_med : 12-11-2004 at 10:10.*



11-11-2004, 07:40

#3

[go\\_med](#)  
 Senior Member

Join Date: Sep 2004  
 Location: กรุงเทพฯ  
 Posts: 789



ผมได้เห็น ลีลา และได้มีโอกาสได้เห็นมุมมองของเขา  
 ผมก็รู้สึกว่าคุณ John Freeman เป็นคนที่น่าสนใจ  
 และเมื่อได้มาเห็นผลงานของเขาจากหนังสือ  
 และจากภาพสดๆที่เขาถ่ายเอาไว้ตอนที่อยู่เมืองไทย

ก็เห็นได้ว่า ทั้งผลงานหนังสือ และภาพที่เขาถ่าย  
 ไม่หรือหวานัก ออกจะเป็นทางการๆหน่อยๆ  
 แต่ค่อนข้างละเอียดละออ และมีความพิถีพิถัน

Attached Images



**John Freeman** is a highly experienced photographer and the creator of many books, including the extensively acclaimed architectural volumes *London Revealed* and *Moscow Revealed*. His prize-winning book, *Practical Photography*, has sold over half a million copies in more than twenty countries throughout the world. He is the author of *Photography: A Practical Guide to Taking Better Pictures* and co-author (with Michael Busselle) of *The Photographer's Handbook*. He is also the co-author of *Herbes de Provence*, which won the Gourmand World Cookbook Award, Best Cookbook Photography (UK 2002). Based in London, he travels extensively and works regularly in the field of publishing for both books and magazines.

[www.johnfreeman-photographer.com](http://www.johnfreeman-photographer.com)

Last edited by go\_med : 11-11-2004 at 09:06.



11-11-2004, 07:47

#4

[go\\_med](#)  
Senior Member

Join Date: Sep 2004  
Location: กรุงเทพฯ  
Posts: 789



**ไม่ใช่ว่าจะ มาชื่นชมฝรั่งมังค่า  
อะไรเป็นพิเศษหรอกครับ**  
เพียงแต่แค่อยากจะเล่า ประสบการณ์ บางแง่มุม  
ที่ผมได้สัมผัสกับคนที่เขาทำมาหาเลี้ยงชีพ  
ด้วยการถ่ายภาพอย่างเดียว ....  
ที่มาจากแดนไกล..ให้เพื่อนๆได้ฟัง...

ถึงแม้ว่าเขาอาจจะไม่ใช่มือหนึ่งของโลก  
แต่ก็สามารถเรียกได้ว่า..... เขาก็เป็นคนหนึ่ง

**ที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานของเขา**

ซึ่งเขาอยู่ต่างบ้านต่างเมืองต่างวัฒนธรรม  
มีวิถีชีวิตที่ต่างออกไป...  
ทั้งเรื่อง การทำงาน ลักษณะของงาน  
โอกาสทางสังคม และแนวคิด...  
และผมก็หวังเพียงว่า.....  
ประสบการณ์ในช่วงเวลาสั้นๆ ที่ผมได้ไปสัมผัสมา  
คงจะเป็นประโยชน์แก่เพื่อนๆไม่มากนัก  
สำหรับรูปประกอบผมก็พยายามที่จะคัดเอา  
รูปที่ดูดีหน่อยฝากเพื่อนๆนะครับ

เริ่มต้น กัน ต่อจากกระทู้ที่แล้วกันเลยนะครับ

<http://www.pantip.com/cafe/gallery/...6/G3083276.html>

<http://www.rpst-digital.org/forum/showthread.php?t=678>

Last edited by go\_med : 12-11-2004 at 10:54.



11-11-2004, 07:58

#5

**go\_med**

Senior Member

Join Date: Sep 2004

Location: กรุงเทพฯ

Posts: 789



แปดโมงกว่าๆ เสียงโทรศัพท์มือถือของผมก็ดังขึ้น  
พอชำเลืองดูที่โทรศัพท์...  
เอ.....ไม่ค่อยคุ้นแฮะ.....  
และแล้ว...เสียงสปีค อิงริช ก็ดังรอดออกมาจาก  
ทางโทรศัพท์ ว่า....  
May I speak.....to.....  
( ขอสายโกเมจ หน่อยครับ..)  
ตกใจมากครับ 😞

**เพราะไม่คิดว่าตากล้องชาวอังกฤษ  
ที่ผมเคยเจอที่ซิดนีย์ออสเตรเลีย  
จะโทรมาหาผมในวันดังกล่าว**

ที่จริงแล้ว ก็ผมเองนั่นแหละที่  
บอกเขาว่า ถ้ามาเมืองไทย ให้โทรหาผม...  
เพราะผมอยากจะพาเขาไปถ่ายรูป

**แต่ปัญหามันอยู่ที่ว่าผมจะต้องบินไปทำงาน  
ที่ออสเตรเลียในตอนนั้น**


ซึ่งผมก็ไม่สามารถที่จะให้ข้อมูลอะไรกับเขาได้มากนัก  
เพราะมีว่แต่พะวงเรื่องไปบิน

แต่ในช่วงเวลานั้นผมก็เกิดความคิดแวบเข้ามาว่า...  
ถ้าเราไม่ช่วยเขาในวันนี้

**เขาก็คงจะมอมอยู่กับกมแบบไม่ได้อะไรมากนัก  
ที่สำคัญบ้านเรามันไปไหนมาไหนลำบาก**

เพราะถ้าไปไม่ถูกที่ถูกเวลา ก็คงจะแยครับ


ผมก็เลยเริ่มนึกถึงพี่ๆเพื่อนๆ

ที่อยู่ในกลุ่มผู้รักการถ่ายภาพขึ้นมาอันดับแรก 

ผมก็จึงบอกช่างภาพชาวอังกฤษคนนั้นว่า

อีกชั่วโมงนึงค่อยโทรมาหาผมใหม่

ผมจำเป็นต้อง ติดต่อ พี่ๆเพื่อนๆที่ชอบถ่ายภาพก่อน

เพื่อขอความช่วยเหลือ 

ซึ่งในที่สุด ผมก็ต้องแปลกใจ ...

ที่อะไรที่มันจะดูเหมือนจะยาก

แต่มันกลับง่ายตาย

แบบที่ผมไม่เคยคิดมาก่อน 

ผมโทรหาเพื่อนๆหลายๆคน

และในที่สุดก็มาจบที่

พี่หมอลักษณ์ ยินดีที่จะช่วยดูแลเพื่อนช่างภาพ

ต่างแดนคนนี้ให้อย่างเต็มใจในวันว่าง

และน้องRBJสาวสวย น้าWoodering

เจ้ KO ปามิชซี่ ก็มาช่วยต้อนรับอย่างอบอุ่น

 จนตาล้องจากแดนผู้ดีชาวอังกฤษถึงกับ

อึ้งจนพูดไม่ออก ในน้ำใจที่ ตาล้องชาวไทยมีให้กับคนแปลกหน้า 

คุณJohn Freeman กล่าวว่า **“ไม่รู้จะหาคำบรรยายใดที่จะมากกว่าที่จะบอกว่า  
ขอบคุณ”**

สำหรับผมเอง ก็ได้ไป เกาะติดสถานะการณ์

ดูการทำงานของคุณจอร์น ฟรีแมน

ได้แค่วันเดียว (แบบหัวซุกหัวขุน)

ซึ่งก็ให้เห็นอะไรที่ต่างออกไป ซึ่งผมจะเล่าต่อไปดังนี้ครับ

Last edited by go\_med : 11-11-2004 at 09:06.



11-11-2004, 08:02

#6

[go\\_med](#) 

Senior Member

Join Date: Sep 2004

Location: กรุงเทพฯ

Posts: 789



**เพื่อความสะดวกในการลงรูปใหญ่  
ผมเลยขอนำเสนอในรูปแบบชาวตำนานครับ**


Last edited by go\_med : 12-11-2004 at 10:10.



11-11-2004, 08:18

#7



น่าจะเอารูปมาอวดกันบ้าง...เมื่อถ่ายเสร็จ 

....ก็ได้แต่หวังครับ...



Last edited by go\_med : 11-11-2004 at 09:05.



11-11-2004, 08:40

#8

go\_med   
Senior Member

Join Date: Sep 2004  
Location: กรุงเทพฯ  
Posts: 789



## ทำตามแผนที่วางเอาไว้

### "ถึงฝนจะตก ถึงแดดจะไม่มี"


### เขา ก็ต้องไปถ่ายรูป ถ่ายไปตามที่เขาวางแผนเอาไว้

### "ถ้าไม่ได้จริงๆ วันพรุ่งนี้ก็ต้องเริ่มกันใหม่..."

ผมไปพบกับ **คุณJohn** ที่โรงแรมย่านสุขุมวิทเพื่อที่จะพาเขาไปตระเวนถ่ายรูปกันก่อนออกเดินทาง เขาก็ เอารูปมาโชว์ และก็เล่าถึงประสบการณ์ เมื่อวันก่อนของเขาว่าไปเจออะไรมาบ้าง ผมก็นั่งดูรูปของเขาไปเรื่อยๆ จากคอมพิวเตอร์ แม็คอินทอช **คุณJohn** เปิดภาพไป เล่าบรรยาย ว่า เจออะไรมาบ้าง แต่สิ่งที่เขาเล่ามาแล้วทำให้นึกถึงตัวเองก็คือ เมื่อต้องไปต่างถิ่นต่างเมือง

**ถ้าต้องเหมารถรับจ้าง ออกไปถ่ายรูป**

ก็อาจจะต้องเจอกับปัญหาเรื่อง ที่ว่าไปไม่ถูกจุดตามที่ต้องการ ไม่ได้ตั้งใจ สื่อสารกันไม่รู้เรื่อง....คนละประเด็น...ไม่ตอบสนองอย่างเต็มที่ในการหยุดรถ หรือหาสถานที่ที่เราอยากจะได้...และ..ตามใจเรา

เพราะว่า..."เวลาติดรถไปกับคนที่ไม่ชอบถ่ายรูป" เขาจะไม่วันรู้อย่างถ่องแท้เลยว่าเราต้องการอะไร เมื่อเราอยากจะบอกให้เขาหยุด เขาก็ไม่ค่อยอยากจะหยุด และตรงที่ที่เราเห็นว่า สวยตามสายตาของเรา แต่เขาก็มักจะไปหยุดตรงที่มันไม่ได้เรื่อง ทำให้รู้สึก เบื่อๆ และ เกร็งๆ... และหงุดหงิดบ้าง.. 

แต่พอพูดมาถึง เรื่องนี้ ผมก็บอกกับ **คุณJohn** ว่า...ผมก็เคยเจอประสบการณ์เหมือนกัน!

เพราะฉะนั้น วันนี้เราไปด้วยกัน ไม่ต้องห่วงเรื่องหยุดรถ อยากไปไหน หยุดตรงไหน เต็มที่เลย..(คัพพี) 

ซึ่งผมก็ถามเขาว่า เมื่อเจอปัญหาอย่างนี้แล้ว

คุณJohn แก้ไขปัญหาอย่างไร...

ซึ่งเขาก็ตอบว่า....  
"ก็ทำไปเรื่อยๆ... ตามแผน..  
ยังไงๆ มันก็ต้องได้รูปกลับมาบ้าง "  
เพียงแต่ว่าอาจจะไม่ได้ตั้งใจเท่าไรนัก



แต่ที่สำคัญ เราก้ยังมีโอกาสลุ้น ....

ได้รูปโบนัส(เขาบัญญัติศัพท์ขึ้นมาเอง) 🤔

ในสถานที่ หรือในช่วงเวลาที่เราไม่ได้คาดถึง อีก...ซึ่งนั่น ก็ยังเป็นความท้าทายที่ ยังคงหลงเหลืออยู่  
ในวันที่สภาพแวดล้อมต่างๆมันจะดูแย่ ไปหมด

ซึ่งถ้าคิดถึงรูปโบนัส เราก้ยังพอมีความหวัง..

และยังมีความสุขหลงเหลืออยู่บ้าง... 🤔

เพราะฉะนั้น เขาก้สรุปให้ผมฟังว่า ...ถึงฝนจะตก ถึงแดดจะไม่มี

เขาก้ต้องไปถ่ายรูป ถ่ายไปตามที่เขาวางแผนเอาไว้

ถ้าไม่ได้จริงๆ วันพรุ่งนี้ก็ต้องเริ่มกันใหม่...

ซึ่งคุณจอร์นก็เล่าว่า ขนาดถ่ายรูปมานาน ขนาดนี้

ก็เคยออกไปแล้วไม่ได้รูปเหมือนกัน !

ซึ่งก็ต้องทำใจ...เพราะเราบังคับธรรมชาติไม่ได้..

และผมก็ ถึงบางอ้อ...ว่า....

**มือโปร(ผู้ทำมาหาเลี้ยงชีพด้วยการถ่ายภาพ) ก็แห้วเป็นเหมือนกัน.....**



Last edited by go\_med : 11-11-2004 at 09:03.



11-11-2004, 08:51

#9

go\_med

Senior Member

Join Date: Sep 2004

Location: กรุงเทพฯ

Posts: 789



จากนั้นเราก้มาถกปัญหา เตรียมงานก่อนออกเดินทางถ่ายรูป

ผมก็พยายามจดจำ ทุกขั้นตอนของการเตรียมงานเอาไว้

ซึ่งเขาก้ บอกผมถึง...

สถานที่ที่อยากจะไป...

แนวภาพที่อยากจะได้....

สถานที่ที่คาดว่าอยากจะไปเห็น...

เพื่อให้ได้ภาพตรงตามสะเป็คที่เขียนเอาไว้

เมื่ออุปกรณ์ที่จะต้องนำไปด้วย...(ขนไปด้วย)

มันเยอะจริงๆครับ... แต่ก็อยู่ในวิสัยที่จะสามารถขนไปได้(คนเดียว)

กล้องสามตัว แคนนอนดีวัน และกล้องฟิล์มอีกสองตัว(ไม่รู้ว่ารุ่นไหนครับ)

ชุดเลนส์และอุปกรณ์ในเป้สะพายหลัง

และขาตั้งกล้อง ที่หนักมากๆ อีกตัว..เขาแบกทุกอย่างขึ้นหลัง

และแล้วก็ออกเดินทางครับ.....



เพราะว่าผมต้องพาคุณเจอรันนั่งรถไฟไปเอารถคันเก่ง  
ที่ผมต้องจอดเอาไว้ที่ออฟฟิตแถวๆสีลม  
เพราะว่ามาโรงแรมแถวสุขุมวิท มันลำบากรถมันติดมากๆ  
ต้องนั่งรถไฟมาครับ ชับรถมาเลยไม่ไหว  
เดี๋ยวจะมาไม่ทันตามนัด...เอา..  
ซึ่งผมก็ต้องบอก คุณJohn ว่าขอภัยที่จะต้องพาขึ้นรถไฟมาก่อน  
เขาบอกว่า ....สบายมากๆ..ไม่ต้องห่วง..

คุณJohn บอกว่า....

โดยปกติแล้วเขาก็มักจะแบกอุปกรณ์(ที่แสนจะหนัก)  
แล้วเดินหาวิวถ่ายรูปกันทั้งวันอยู่แล้ว...

และแล้วเราก็ออกเดินทางไปหาวิวที่ไม่รู้ว่าจะเจอหรือเปล่า.....

Attached Images





Last edited by go\_med : 11-11-2004 at 09:02.



11-11-2004, 09:00

[go\\_med](#)   
Senior Member

#10

Join Date: Sep 2004  
Location: กรุงเทพฯ  
Posts: 789

## มีความสุขกับงาน

ตั้งใจมองหาวิวและตั้งใจถ่ายรูปอย่างมีความสุข

ถ้ามันแต่เครียด หรือ กังวล ..

อาจจะมองข้ามสถานที่ หรือมุมเล็กๆ ที่มีคุณค่าไปได้..! 📷📷

เคยถามคุณJohn...ว่า....

แล้วมีวิธีกำจัดความเครียดในการทำงานและการใช้ชีวิตอย่างไร?

คุณJohn บอกไม่ทั้งหมด....

เพราะมีโทรศัพท์ทางไกลจากอังกฤษเข้ามาแทรกเสียก่อน...

แต่ก็ได้ใจความสั้นๆเพียงคำว่า ...

**"... พยายามมองคนที่เขาแยกว่าเรา..."**


ห้วนๆสั้นๆ คิดต่อเอาเองก็แล้วกันนะครับ..

Attached Images



11-11-2004, 09:21

#11

[go\\_med](#)   
Senior Member

Join Date: Sep 2004  
Location: กรุงเทพฯ  
Posts: 789



สำหรับตัวเอง.....

ปรัชญาอันนี้มันก็เป็นหลักทั่วไปกับที่เราเคยได้ยินและ  
มันก็มักจะถูกใช้บ่อย ...

โดยเฉพาะ "เจ้านายของเรา" ที่มักจะพูดอยู่เสมอๆว่า...

ทำงานให้สนุก และ มีความสุขไปกับงาน... (นะ..จะได้ไม่เครียด...) 🙄

แต่เรื่องบางเรื่องมัน ก็สนุกไม่ไหว จริงไหมครับ...

แต่ถ้า...เป็นเรื่องการถ่ายภาพละ ... !

คนที่ต้องทำมาหาเลี้ยงชีพด้วยการหาภาพ  
การเก็บภาพกลับไป เขาจะคิดอย่างไร...  
ความเครียดมีไหม?

สำหรับตัวผมเอง...(..มือสมัครเล่น....)

ก็เพิ่งจะได้สัมผัสถึงเวลาที่ทำงาน แล้วเพลิน  
มันเป็นอย่างไร...ข้าวไม่กิน น้ำไม่ดื่ม  
เวลาหมดลงอย่างรวดเร็ว  
ก็อาจจะเป็นเพราะว่ามีความสุข ใจจดใจจ่ออยู่กับงานก็เป็นได้

แต่ว่า...ในช่วงไม่มีอะไรถ่ายนี่แหละครับปัญหา...หนัก...

ตอนที่ตระเวนหาทำเลถ่ายรูป ดูมันเหมือนว่าจะเครียด..  
เพราะว่า เราก็อัดแวน คิดขึ้นมาไม่ได้ว่า..  
ทำไมทำเลดีๆ มันจึงไม่โผล่มาให้เห็นเลย อะ..  
ขับรถมาตั้งนานแล้ว ยังไม่เห็นมีอะไรให้ถ่ายเลย..  
จะเสียเวลาใหม่เนีย...

ที่จริง ถ้าผมคิดเสียใหม่ว่า....

ถ้าเราตั้งใจทำงาน  
โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่ต้องหาทำเล..  
ก็ตั้งใจมองหาทำเลไปอย่างเดียว..  
มองดีๆ ตั้งใจมองดูธรรมชาติให้สวยงาม  
ดูไปเรื่อยๆ ไม่ต้องคิดอะไรมาก...

**"เมื่อมันจะได้ มันจะเจอ มันก็จะได้จะเจอเองนั่นแหละ."**

หน้าที่ของเราตอนนี้ก็คือ มองหาทำเล..แบบสบายๆ  
เพราะฉะนั้น ก็ต้องตั้งใจมองหาไปเรื่อยๆ..  
ขับรถไปเรื่อยๆ ไม่ต้องคิดเรื่องอื่น...

**"และก็นั่นแหละครับ เราก็อมีความสุขจากการทำงาน"**

มองหาทำเล...ทองของเรา...อย่างมีความสุข  
ถ้าผมแวน ไปแวนมา ชีบนอนอยู่ในใจ..  
ผมก็คงเครียดไปตลอดทาง..  
และถ้าผมเครียดตลอดทาง  
ผมก็อาจจะพลาดสถานที่ดีๆ  
ที่ซ่อนอยู่ตามข้างทางก็เป็นได้

แต่ก็นั่นแหละครับ ... คนเรามันก็ยังเป็น..  
คนธรรมดา ช่วงเวลาที่มีสติเตือนตัวเองได้  
มันก็สงบ แต่พอช่วงเวลาที่ ลืมตัวมันก็เครียดอีก... 😞

**ในที่สุดผมก็พบทำเลทอง สำหรับถ่ายภาพวิถีชีวิต..**

หลังจากที่นั่งบนกับตัวเองมานาน... 😞  
อ้าวเจอซะที ..ผมพูดกับคุณจอร์นว่า เราจะเจอใหม่..  
ซึ่งใจเราตรงกัน... ทั้งๆที่ตอนแรกคุณจอร์นเขาก็เกรงใจผม  
เพราะเห็นว่าเป็นจุดเล็กๆ อาจจะไม่น่าสนใจเท่าไร..  
แต่อ้ออ้อค่าว่าจุดเล็กๆนี่แหละครับ.. มันมีอะไรซ่อนอยู่เพียบครับ..  
ซึ่งผมมานึกย้อนไปในอีกแง่มุมหนึ่ง

ถ้าผมมีแต่เครื่องเรื่องหาทำเล

ผมก็คงจะพลาดทำเลทองจุดนี้ไปแบบไม่น่าให้อภัยตัวเองเลยแหละครับ 🙄 🙄

Attached Images







11-11-2004, 09:33

#12



**POE TH**  
Senior Member

Join Date: Oct 2004  
Location: ดาวังคาร  
Posts: 353



ขอบคุณครับ รอดติดตามอ่านไปเรื่อยๆ ครับ



11-11-2004, 09:34

#13

**go\_med**  
Senior Member

Join Date: Sep 2004  
Location: กรุงเทพฯ  
Posts: 789



- สมาธิและการตัดสินใจที่รวดเร็ว
- ตัดสินใจเรื่องมุมมองว่าจะถ่ายมุมไหนอย่างไร
- ตรวจเช็คความถูกต้องของภาพทันที..
- ก่อนที่จะดำเนินการต่อ ( กล้องดิจิตอล)
- ถ้าเกิดการผิดพลาดก็ต้องแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้รวดเร็ว
- ทั้งหมดต้องมีสมาธิและไม่วอกแวก

หลังจากได้มุมแปลกๆ จากจุดแรกที่ได้ไปเจอ.. 🤪

ผมก็ได้ประสบการณ์อยู่อย่างหนึ่งครับว่า

..มือโปรขนาดไหนก็ต้องพลาด...

..ต้องทดลองต้องทดสอบต้องตรวจสอบ..

เวลาทำงานถ่ายภาพ สมาธิต้องดีจริงๆ  
ไม่มีเวลาคิดถึงเรื่องร้อน เรื่องเหนียวเรื่องอึดอัด  
เรื่องปัญหาจิปาถะ

**"เพราะเมื่อโอกาสมาถึง ....เราไม่มีเวลาคิดมากนัก...."** 🤪

แม้แต่ว่าจะปรับกล้องอย่างไร มุมมองอย่างไร..?

โพย ที่เขียนเอาไว้ เขียนเอาไว้ว่าอย่างไร..?

ทุกอย่างมันเร็วไปหมด ...

**เราไม่มีเวลาคิดมากจริงๆครับ!!!!**

แม้กระนั้น....

การตรวจตา หรือการตรวจสอบผลงาน  
ก็ต้องทำไปแบบอัตโนมัติ..  
ก็ได้เทคโนโลยี ดิจิทัล มาช่วย  
ก็เลยทำให้ความผิดพลาดน้อยลง  
แต่ถ้าเช็คแล้ว มันพลาด ก็ต้องรีบตัดสินใจ  
แก้ไขให้เร็ว ว่ามันพลาดเพราะอะไร

คนรอบข้างเขาไม่รู้หรอกครับ...

ถ้าเรา เอ้อ อ๊ะ.. ชักช้า.....

นายแบบหรือตัวแบบ และสภาพแวดล้อมดีๆ

ก็อาจจะหุดหายไปได้ในพริบตา

และที่สำคัญการถ่ายภาพเหตุการณ์ต่างๆ ช้าไม่ได้ครับ

**คนที่เป็นช่างภาพตามงานต่างๆ**  
**หรือช่างภาพข่าวจะเข้าใจบรรยากาศดี**

ซึ่งตัวผม พวกนักถ่ายภาพหามุมมอง ก็อาจจะไม่ซีเรียสมากมายนัก

ไม่เหมือนกับช่างภาพมืออาชีพ...

แต่ผมก็พอมองออก ..

ถึงสีหน้าของนายแบบตัวแบบ..

ที่พร้อมที่จะแสดงอาการหงุดหงิดได้ตลอดเวลา

ที่เราแม้แต่ชักช้า ปรับกล้องไม่ได้ แก้ไขไม่เสร็จ..

เพราะเขาต้องทำงาน และต้องดำเนินวิถีชีวิตของเขา

เขาไม่มีเวลาให้เรามากนัก และไม่อยากจะให้เรา

ไปสะดุด ไปขัดตอน กับการทำงานของเขา

และเขาก็จะเข็งเรา...ได้...

เมื่อการเข้าไปถ่ายรูปของเรา มันทำให้เขาลำบาก

บรรยากาศและมิตรภาพดีๆก็หายไปแบบกุ้ไม่กลับ

และแล้วผมก็ได้แต่แอบดูห่างๆเกาะติดสถานะการว่า

ชาวบ้านเขาทำอะไร และ

**คุณJohnk เขาจะถ่ายอะไรกลับมาบ้าง..**

[Attached Images](#)






Last edited by go\_med : 12-11-2004 at 10:12.



11-11-2004, 09:43


#14


[go\\_med](#)   
Senior Member

Join Date: Sep 2004  
Location: กรุงเทพฯ  
Posts: 789



คุณJohกบอกว่า บางทีก็พลาด....

แต่ก็ต้องรีบแก้ไขและหาสาเหตุ 

ว่ามันเกิดจากอะไร 

เพราะบางทีนายแบบนางแบบเขาไม่มารอเราจริงๆ..นะ...  

[Attached Images](#)





11-11-2004, 09:57

#15

[go\\_med](#)  
Senior Member

Join Date: Sep 2004  
Location: กรุงเทพฯ  
Posts: 789



## หาสิ่งใหม่ๆ

ที่ๆคิดว่าไม่น่าจะมีอะไร อาจจะมีอะไรซ่อนอยู่  
 สิ่งเล็กๆน้อยๆ ที่ไม่น่าสนใจ ถ้ามีโอกาสที่จะเข้าไปดู  
 เข้าไปสัมผัสได้ก็ไม่ควรปล่อยให้ผ่านเลยไป  
 ถนนใหญ่สายหลัก ย่อมมีแต่สิ่งเดิมๆ  
 ถนนเล็กๆตรอกซอกซอย น่าจะมีอะไรซ่อนอยู่..  
 ที่ๆห่างไกลความเจริญย่อมจะนำมาซึ่งฉากที่  
 ไม่เคยมีใครค้นพบ....

Last edited by go\_med : 12-11-2004 at 10:13.



Page 1 of 4 1 2 3 4 >

[« Previous Thread](#) | [Next Thread »](#)

Posting Rules



You may post new threads  
You may post replies  
You may not post attachments  
You may not edit your posts

---

[vB code](#) is On  
[Smilies](#) are On  
[\[IMG\]](#) code is On  
HTML code is Off

Forum Jump

[Digital Classroom](#)

[Go](#)

All times are GMT +7. The time now is 10:08.

[Contact Us](#) - [The Royal Photographic Society of Thailand under The Royal Patronage of H.M. The King](#) ·  
[Archive](#) - [Top](#)

Powered by: vBulletin Version 3.0.3  
Copyright ©2000 - 2005, Jelsoft Enterprises Ltd.

